

Koldingbogen

ÅRSTAL:	1978
FORFATTER:	Inge Ladegaard
TITEL:	C. Berg – Rasmus Andersen
KORT RESUME:	Billedhugger Rasmus Morten Andersen (1861 – 1930) – og afsløringen i 1906 af hans statue af politiker C. Berg på Banegårdspladsen Kolding

C. Berg - og Rasmus Andersen

I det store referat i Kolding Folkeblad mandag d. 3. sept. 1906 efter afsløringen af C. Bergs statue på Banegårdspladsen, læser man i indledningen følgende:

»Allerede før middag strømmede folk til Kolding. Hundreder af vogne, tusinder af cykler og lange ekstratog rullede mod Bergs gamle by.

Og ved 3-tiden begyndte store skarer at vandre til Jernbaneplassen. Den store plads blev fyldt til sidste plads. Folk, der er vant til at se store forsamlinger, erklærede, at der var 30.000.

Alle vinduer var fyldte af tilskuere. Selv i træer og på tagene havde ungdommen besat enhver tilgængelig plads.

Kl. 4½ tog herpå festen sin begyndelse«.

Blandt den lange række talere ved højtideligheden nævnes landstingsmand J. L. Hansen, (monumentkomiteens formand) og konsejlspræsident I. C. Christensen. Senere taler højskoleforstander Holger Begtrup i Slots-

gården og efter ham I. P. Nielsen, Nålebjerggård. I dette referat leder man forgæves efter en omtale af den kunstner, der skabte Bergs statue, men han nævnes ikke.

Følgende karakteristik af billedhugger Rasmus Andersen grunder sig hovedsagelig på hans egen beretning til Ordenskapitlet, da han i 1917 blev Ridder af Danebrog.

Rasmus Morten Andersen fødtes d. 25. september 1861 i Ørting ved Horsens hvor faderen var snedker og tømrer.

Moderen omtales som livlig og begavet, faderen som stille og rettænkende.

Da Rasmus Andersen var 12 år gammel døde hans mor, og i årene op til faderens næste giftermål havde far og søn nogle år alene sammen, hvor de kom hinanden meget nær.

Rasmus Andersen fortæller selv om tiden fra 14 års alderen og nogle år frem:

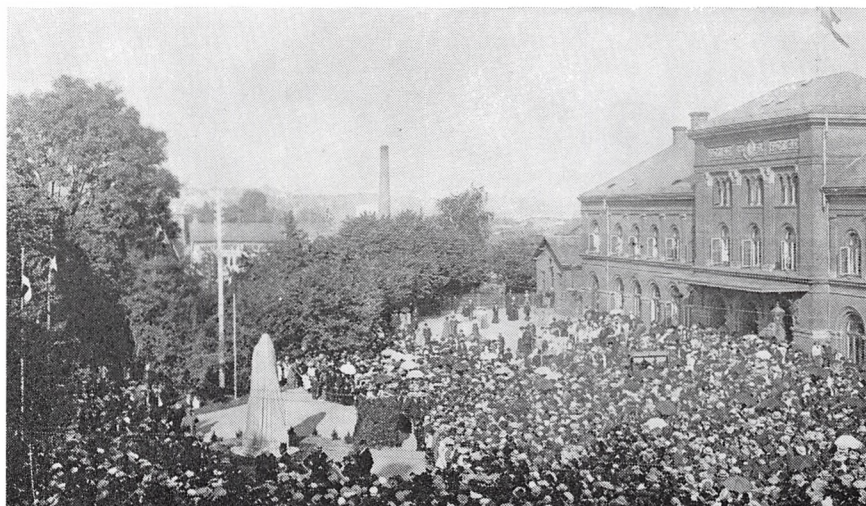
»Efter at jeg var konfirmeret, passede jeg min bedstefars køer,

Fra afsløringen d. 2. september 1906.

Monumentet rejses 1906.

På den afspærrede plads ved statuen tog komiteen, de indbudte og pressens repræsentanter plads. Og kl. 4 ankom »Brage«, Våbenbrødrene og bestyrelserne for de foreninger, der mødte med faner, i procession med musik i spidsen.

Billedhugger Rasmus Andersen
1861–1930.

og gik da og skar hoveder ud i træ, særlig Frederik d. 7., som jeg havde set en buste af på et monument i Odder. Min far var så omsorgsfuld for mig, at han rejste med mig til København d. 2. januar 1877, for at jeg skulle lære noget og gå på Kunstaka-

demiet, og det var med bekymring, at han efterlod mig alene i den store by.

Jeg kom da først ud at tegne hos kunstmaler H. A. Hesselund, senere hos blomstermaler O. A. Hermansen, som forberedte mig til Akademiet, hvor jeg begyndte d. 1. oktober 1877, 16 år gammel.

Jeg begyndte samme år at skære i træ hos en billedskærer August Nielsen, kom senere i lære hos C. A. Blickfeldt og fik det indrettet således, at jeg arbejdede daglig 8 timer i træk, derved indvandt jeg så megen tid, at jeg kunne arbejde hos billedhugger Wilh. Bissen om eftermiddagen, hvor jeg begyndte som elev d. 17. september 1877. Om vinteren gik jeg på Akademiet om aftenen, så jeg måtte arbejde fra tidlig morgen til sen aften.

Efter endt læretid som billedskærer arbejdede jeg i mange år for Bissen, dels med at modelle-

re, cicellere og hugge hans og hans faders arbejder i marmor, hvoraf en del nu står i Glyptoteket«.

I 1884 fik Rasmus Andersen afgang fra Akademiet og året efter den lille guldmedaille.

I 1889 fik han tildelt det Anckerske legat og blev i 1893 konservator ved Thorvaldsens Museum.

Med offentlig understøttelse har han berejst Tyskland, Schweiz, Frankrig og Italien.

Rasmus Andersen har udført statuer af H. C. Andersen (Chicago), Dalgas (Århus), I. C. la Cour (Lyngby) L. Brockenhuus-Schack (Svendborg) Tietgen (Børsen), Berg (Kolding) og andre.

Tre af Rasmus Andersens fire børn lever stadig. Den næstældste datter, Valborg, er gift med gartner Frede Olsen, Vejlevej, og har siden sit giftermål i 1918 boet i Kolding.

Banegårdspladsen i Kolding i 1924. En flytning af monumentet er sandsynligvis i gang, men hvorfor er så mange mennesker i flotte biler forsamlede på stedet?

